

Той я спира и запитва, къде отива, какъ е изпаднала сама на това мѣсто. Тя разправя всичко, което е прекарала, но не може повече да ходи, чувствува се крайно уморена. Пжт-никътъ влиза въ положението ѝ, разбира, че нищо не е яла и веднага ѝ предлага парче хлѣбъ. Тя взима хлѣба, изяжда го и благодари на Бога, че е подкрепила силитѣ си. Следъ това благодари и на младия момъкъ. Отъ своя страна и той благодари, че е могълъ да срещне красотата на пжтя си. Следъ това я изпраща до дома ѝ. И двамата оставатъ доволни отъ случая, че се срещнали на планината. Това значи, да дадешъ на човѣка нѣщо на време и да знаешъ, какъ да благодаришъ. Това значи правилна постѣпка, въ която има съдържание и смисълъ.

Следователно, всѣка мисълъ, всѣко чувство и всѣка постѣпка, които иматъ вътрешно съдържание и смисълъ, сж ценни. Тѣ никога не губятъ значението си. Можете ли да говорите лошо за човѣкъ, който постѣпва съ една мома толкова добре? Той става свѣтълъ образъ за момата, а момата — за момъка. Никой не е въ състояние да раздѣли двама души, свързани помежду си съ любовъ. Любовъ, въ която нѣма правилна обмѣна, лесно изчезва. Обичайте хората съ чистота и светостъ на вашето сърдце, безъ да ги ограничавате, безъ да изисквате нѣщо отъ тѣхъ. Речете ли да имъ се налагате, да изпълняватъ вашитѣ желания, любовта ще се отдалечи